

In mij roept

een gedicht

om geboren te worden.

Om licht te schijnen in de

in de Platoonse grotten van ons denken.

(2012 het jaar, dat ik jou en mezelf iets anders zal schenken ?)

Tijd is vloeiend, niet lineair,

Eerder circulair.

Stoeiend, knoeiend, evolueren wij,

in en doorheen, allerlei dimensies.

(weg met die pretenties het allemaal al gezien, geproefd te hebben)

Vandaag ben ik

jong en oud tegelijk.

Wil ik het ultieme bezwaar

tegen de haren in kunnen strijken.

Lekker rebels en niet vanuit mijn grote gelijk.

(En neen, ook al geen bewaarexemplaar dat vuige 'ja, maar')

Ja, eens proberen.

Echt weer het leven beleven.

Voluit. De spuigaten uit.

Ja,

in mij borrelt een gedicht.

Om gedragen op de adem van de liefde

een malse regen van levenselixir te sproeien.

(2012, het jaar om tegen de stroom in open te vloeien)